

“... *QUI TREBALLA UNA SARDINA,*
QUI NO TREBALLA UNA GALLINA ...”

Aquesta és una expressió que, conté un gros ensenyament i amb poques paraules exprimeix en manera eficaç un aspecte fins massa evident i sovint escandalós de la justícia social.

Aquest proverbi així eloqüent no és ni vol ésser solament un referiment a la recompensa per un “treball” material; és una clara reflexió sobre moltes altres dinàmiques socials.

Sovint, a causa de un sentit no correcte de l'amistat o per tenir a la fi avantatges personals, les institucions o les autoritats premien els aduldors o qui de una manera o

l'altra se demostra obsequiós o reverenciós i no gratifiquen qui té els mèrits.

Quantes voltes nosaltres mateixos sem estats víctimes o testimonis de tantes injustícies i havem vist i constatat que los nostres esforços no han tengut ningun reconeixement, mentre altres amb gran atenció busquen i esperen les oportunitats per obtenir aquells “reconeixents” sobretot econòmics i sense els quals no foren fet res.

De què món és món el comportament dels hòmens és ple de contradiccions: així, com nos ensenya l'experiència i com nos recorda

aquesta manera de diure, de una part hi són los llestos i els oportunistes, que fan tot en funció dels possibles beneficis i per guanyar una “gallina”, i de l'altra part hi és qui treballa al servici de la col·lectivitat i per l'interès comú, generalment no busquen més de una “sardina” i a voltes paguen també de butxaca pròpia.

Per això encara avui és sempre ben actual que “...*Qui treballa una sardina, qui no treballa una gallina...*”.

Vito Loy